

[Uwe Jensen (Ribe a.)]

stået på den måde, at der på et senere tidspunkt sikkert fremsættes krav om, at ordningen skal fortsætte i de større klasser.

Derfor er jeg interesseret i undervisningsministerens redegørelse.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Regeringens planer med hensyn til skolepasningsordninger fremgår af det forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen (om børnehaveklasse, skolepasningsordninger m.v.), som blev fremsat den 2. februar i år, som var til første behandling den 13. februar, og som for øjeblikket behandles i folketingets uddannelsesudvalg, og jeg skal ikke lægge skjul på, at den stillede forespørgsel på denne baggrund forekommer mig – for at sige det pænt og høfligt – overflødig.

Jeg skal derfor i anledning af hr. Uwe Jensen (Ribe a.)s forespørgsel blot henvise til, hvad der blev sagt under førstebehandlingen, hvor jeg også henviste til den videre behandling af dette spørgsmål, som skal pågå i uddannelsesudvalget.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Jeg takker ministeren, om end det var et meget kort svar, en kort redegørelse. Ministeren har tidligere nævnt, at 75 pct. af børnene i dag går i børnehaveklasse uden pasningsordning. Man kunne måske sige, at der så heller ikke var noget overvældende behov for at etablere den. Så må behovet være så lille, at den enkelte skole selv kan passe de par nøglebørn, der kan være tale om, uden at stille det helt store apparat på benene.

Det tilbud, ministeren talte om og fortsat taler om, vil med garanti senere blive et krav, et dyrt krav, til kommunerne. Men når man i udkastet til vejledning skriver, at kommunalbestyrelserne *kan* oprette osv..., må det naturligvis tolkes derhen, at så kan man også lade være.

I sit svar til ordførerne ved første behandling af lovforslag nr. L 161 sagde undervisningsministeren bl. a. – jeg citerer fra Folketingsstidende 1978–79, sp. 6507:

»... at vi her giver en hjemmel til at lave disse ordninger i folkeskolens regie. Der ligger ikke noget pålæg i dette...«.

Og lidt senere:

»Der er ikke ... tale om at lave nogle billige, skrabede opbevaringsordninger.«

Dette ligner faktisk BUPLs – altså Børne- & Ungdomspædagogernes Landsorganisations – kritik, idet BUPL i sin skolepasningsfolder betegner de eksisterende ordninger som en pasningsfabrik.

Fru Helle Degn, socialdemokratiet, bekræftede i sit tidligere indlæg, at det, man fra socialdemokratisk side agter, er at strukturere børnenes hele dag, både før og efter skoletid, men man kalder det nok så pænt en skolepasningsordning.

Socialdemokratiet argumenterer her nok så uskyldigt, men det er reelt bare et led, de mangler i at kunne få fingre i barnet hele dagen. Kun BUPL er ærlige nok til at sige, hvad sagen drejer sig om. De indrømmer, at de kræver, det bliver med fuld pædagogbehandling, så holdningsbearbejdelsen kan blive sat i system. Det kan man ikke opnå, hvis børnene bare skal passes.

Det udtrykte fru Helle Degn også klart, da hun sagde, at socialdemokratiet ikke kan medvirke til at lave upædagogiske parkeringsordninger, og at det heller ikke skal være hverken nogen billig eller nogen let løsning. Socialdemokratiet stiller de velkendte uøkonomiske krav til såvel lokaler som personale, og man kræver ligeledes, at skolepasningsordningen skal være åben uanset ferier og fridage.

Hr. Bertel Haarder fra det andet regeringsparti ser beklageligvis ikke den risiko, der ligger i, at ordningerne, som det tilbydes kommunerne at etablere, kan gå hen at blive permanente.

Derimod var jeg glad for, at det konservative folkeparti i den tidligere debat omkring lovforslag nr. L 161 udtrykte betænkelighed over for fru Helle Degns visioner.

Venstrefløjspartierne – SF, kommunisterne og VS – udgjorde i den debat i bred enighed Børne- & Ungdomspædagogernes Landsorganisations talerør. Fru Ebba Strange sagde dengang ligeud, at hun ønskede pædagogiske udviklingssteder, ordføreren for DKP mente, at lovforslag nr. L 161 ikke engang løste det, man kaldte presserende problemer, og partiet VS kaldte det ren opbevaring.

Man kunne modsat spørge, hvorvidt der er behov for andet i de få timer, der skal være tale om.

Vi kan i fremskridtspartiet i princippet ikke direkte have noget imod, at der i givet fald bliver tale om rene skoleforanstaltninger.